ALAY

Yıl: 1 Sayı: 13 — 10 Kr. Perşembe Günleri Çıkar Haftalık Siyasi Mizah Gazetesi 3 Nisan 1947

SEÇİMLERİN ARİFESİNDE:

Celâl Bayar — Seçimlere girmiyoruz. Reyinizi bize verirseniz seçimi kazanmış olacağız.

Recep Peker — Reyinizi bize veriniz. 7 Eylûl kararlarını aratacak 70 Eylûl kararları alacağız.

Koklayanın burnu düşüyor!

Herkes okudu: Eski Başbakanın kardeşi 175 bin liralık bir suüstimalin kahramanı imiş. Bunu gördüğü halde bir müfettiş de, Başbakanın hatırı için işi ele vermemiş. Burada yolile bu meseleye iştiraki. Bu fena bir münasebet vardır. Eski Başbakanın adının kardeşlik nu bir tarafa bırakalım. Fakat son senelerin dedikodusu safhasında kalanlarla beraber resmi takibata uğramış bir sürü, vekiller, vekil kardeşleri, umum müdürler ve bunun gibileri yanında Şükrü Saracoğlunun evvelâ kayınpederi, sonra da kardeşi meseleleri ortaya çıktı. Zimmet zimmet üstüne. Kediye ciğer emanet etmiş salaklara benzedik..

Milletvekilliğinde, Başbakanlıkta gözü olanlara ilân ederiz: Kardeşi, kayınpederi, akrabası, oğlu hasılı şu deni dünyada kendinden başka taallûkatı olanları biz artık seçemiyeceğiz. Yoksa kolay bir hesapla da bulunağı gibi tam 11 sene sonra, milletin elinde, avucunda para, pul kalmıyacak, soyulmuş sovandan beter olacağız.

Anlamadık gitti, bu ne biçim güldür, koklayanın burnu düşüyor...

— ALAYCI —

Molotof kendine geeeel !.

Molotof, Moskovadaki Dörtler Konseyinde Türkiyeyi Almanlara yardım etmekle suçlandırmış.

Behey şımarık adam! Hitlerle iş birliği yapan, Alman - Rus dostluk paktına imza atan, Avrupa siyasi hudutları içine saldıran, Alman tanklarına bol keseden Rus petrol membalarını boşaltan, dünyanın başına musallat olan harp belâsının ömrünü uzatan sen değil misin?.

İkide bir boynuna «Türkiye de Türkiye» deyip duruyorsun.. Olmadı.. Şimdi de bunu buldun? Hele biraz daha konuş bakalım, merak ediyoruz, kendi işlediğin hataların milyonda birisini Türkiyede bulabilecek misin...

Dış Haberler

LONDRA (28 ALAY)

Sızıntılara bakılırsa Churchilldden devraldığı koltuk, kendisine iyi gelmiyen Attlee, yerini Bevin'e terkedecektir. Bevin'in cüsse itibarile Churchill'in makamında rahat edeceği anlaşılmaktadır. Bununla beraber Attlee, Bevin'in selefi İdin'in makamı olan Hariciye koltuğunda rahat edeceği tahmin edilmektedir. Bu suretle Attlee ile Bevin arasında bir köşe kapmaca oynanacak ve demokrasinin mükemmeliyeti bir defa daha isbat edilecektir.

LONDRA (31 ALAY)

Gelen haberlere göre İngiltere hükûmeti, hükûmetimize müracaat ederek Krallık ailesi için «Aksaray» pazarından ucuz gıda mübayaası için talepte bulunmuştur.

Müracaat Bakanlıklar arası bir kurulda incelenmektedir.

İç Haberler

İSTANBUL (30 ALAY)

Bir müddettenberi şehrimizde bulunan Recep Pekerin, Aksaray pazarından gayet ucuza yiyecek temin ettiğinden 5 kilo daha şişmanladığı görülmüştür.

İSTANBUL (31 ALAY)

Bu hafta içinde şehrimizde kayda değer bir cinayet olmamıştır. İki çocuk, şaka yaparlarken biribirinin gözünü çıkarmış; iki arkadaş, aralarındaki samimiyeti ilerlettiklerinden iskemleleri kafalarına geçirmiş; bir delikanlı, sevgisini ispat için metresini 82 yerinden bıçaklamış; sabıkalı iki cânî, meslekte erbaplığını ispat için hapishaneden çıkar çıkmaz kendilerine yan bakan bir delikanlıyı gık dedirtmeden temizleyivermiş - lerdir. İstanbulda âsayiş berkemaldir.

Mahalle Dedikodusu

Keşmir'in şalına Balta'yı asmasın mı?- Atıf'da Inan'mamış ! - Saka getirmiş, Sökmen'de su vermiş ..

Bayan memurlar eve dönüyor - Kiralar yarıya düşecek - Herkesin servetinin aslı soruluyor - Cemaziyülevvelleri nerelerinden çıkar? - Recebim paralar nedelim ?.

— Hürmüz! Olanlardan haberin var mı? Duydun mu?

— Ne olmuş Pembe abla, ne var ki?

— Ayol, hani 7 Eylûl kararlarının müsbet neticeler vâdettiğini Başbakan söylememiş miydi?

— Evet!

— Eveti filân var mı kardeş! Bak daha yılana kalmadan aynen çıktı. Doğrusu artık kim ne derse desin kahve falına inanacağım. Çıkıyor vesselâm!

— A, a! Üstüme iyilik sağlık. Ne oluyorsun abla, hayırdır inşallah diyeyim. Yoksa rüya mı gördün, söyle de ben de sevineyim?

— Tövbeler tövbesi ayol! Mısırda sağır sultan duydu da, senin hâlâ bir şeyciklerden haberin yok.

— Nerden olsun kardeş?

— Nereden olsun ne demek? Gazetelere bakmıyor musun, yazarların yorumlarını olsun gözden geçirmiyor musun? Dünya davul çalıp bayram ediyor, Moskoflar yas tutüyorlar a kardeş!

— A, vallahi şimdi, amanın a dostlar can kurtaran yok mu? diye avaz avaz bağırırım. Bir tutam aklım var, onu da sen alacaksın. Söylesene.

— Yo! Öyle birden söylenecek kadar küçük bir şey değil ki kardeş.

— Ayol, iki saattir çengel sakızı gibi ağzında geveleyip durduğun bu iş ne? Çabuk söyle, vallahi hafakanlar boğuyor, şimdi delireceğim.

— A kardeş! Müjdemi isterim.

— Kız, ne oldu? Ne müjdesi? Yoksa piyango mu çıktı?

— Ayol, öyle değil. Amerikalılar bize yüz milyon dolar veriyorlarmış, bilmiyor musun?

— Yo, vallahi bilmiyorum. Nereden bileyim. Amma inanmam, nasıl verirler ayol. Hem dur bakayım, ne kadar dedin?

— Yüz milyon.

— Bizim paramızla ne kadar bu?

— Çok canım, pek çok. Bu para kolay kolay deve yapmakla filân biter şey değil.

(Sonu dördüncü sayfada)

HAYYAM-A

Dile destan şu cihan, ömrü beşer; zevki yok amma
Aradım söylenilen şeyleri ben, bulmadım aslâ;
O siyah gözleri bâdeydi dedin, lebleri gülfâm
Bunu hep taptığımız câm ile mey aşk ile Hayyam

Beni aldatma, yeter git! Çıkayım meygededen ben
Bakışından bile yârin kocunursan ne revâ sen!
Ne şarabında humar hiç, ne de aşkında beka var
Asabi sadme'i şimşir gibi, billâhi cefa var.

Ne o ressam, ne bu hakkâk, ne de zerkâr edemezler,
Onu bir başkaca tasvir, uzatır kalbine bir ok.
Akışır hicr ile göz yaşları, çağlar dere heyhat,
Bu mu mestiyi, ilâhi ezeli zevk bu mu üstad!

Dökülen eşk ile bak elde kalan sadece husran,
Yıkılıp gitmeyi tercih ederim böyle cihândan.
Ben inandım ne devâ ah, ne de vuslatta reha var,
Ne diyarında safâ bak, ne de yârinde vefa var.

— REFİ —

ALAY'ın Destanı

Ne ararsan...

Eylûlden beridir boştur zenbiller
Ammâ refah yakın, uzak bizdedir!
Radyoda haykırır anaç bülbüller
San'at buysa, cıyaklama bizdedir.

Yol vergisi zammı da çıktı nerden?
Neyse ki gönlümüz zengin saburdan
Yazları sıcaktan, kışın çamurdan
Vıcık vıcık asfalt sokak bizdedir.

Yasak olur bir gün tükrük atması
Ertesi gün cadde: Balgam hokkası
Nedense kararın gelmez arkası
Bin türlü ömürsüz yasak bizdedir.

Lüzum var mı seçmenleri ikâza?
Meclisde bulunsun antika aza!.
Okumayı bilmez, yazmayı keza

Böyle eşsiz aday ancak bizdedir.
Tınmazım, seçimler yaklaştı işte.
Gönlümüz ülküde, elimiz işte..
Sıramız gelmedi bu seçilişte;
Kim parti vuracak, merak bizdedir.

TINMAZ AŞIK

Dilekçe

İstanbul Valiliğine:

Karımın babası, gözünden sürmeyi çeker, ruhun bile duymaz, kardeşim dünyada eşi bulunmaz dolandırıcılardandır, süt kardeşim düpedüz sütsüzün biri, bacanağım tek bacak üstünde binbir dolap çevirebilir, yaradana yan bakan, bulunmaz Hint kumaşı bir aile efradım var.. Arifsen anlarsın ama ben yine söyliyeyim: Adaylığımı koyup sırasiyle Başbakanlığa kadar seçilmek istiyorum... Dilekçemin kabulü...

SAN'ATKÂR

— Anlamadım gitti. Bu adam para biriktireceğim diye neye bu kadar kendini sıkıyor?

— Onu ben de merak ettim. Bir gün dayanamayıp sordum. Bana dedi ki:

«Oğlumun sefil olacağını biliyorum. Bir evlât. Onun istikbali için tedbir alıyorum» dedi.

— Allah, Allah! Onu nereden biliyormuş.

— Sorma birader, ben de aynı şeyi sorunca şu cevabı aldım:

«Mutlaka san'atkâr olmak istiyor da...»

— Yeni gelir vergisiyle, biz memurların hali de düzelecekmiş...

— Vergiyle halimizi düzeltmelerinden vazgeçtik. Hayatı ucuzlatsınlar, hayatı!..

UYSAL DAMAT

Nişan olmuş, bütün hazırlıklar bitmişti. Kız, bir gün nişanlısını karşısına aldı:

— Bak dinle şekerim. Haftaya nikâhımız ve düğünümüz olacak. Şimdi bana söz ver bakalım: Evlenince sigarayı bırakacaksın.

— Peki.

— İçkiyi de bırakacaksın...

— Olur.

— Kumar da asla.

— Hay, hay...

— Eve hiç geç kalma yok?

— O da peki.

— Şimdilik bu kadar.

— Olmaz. Ben bir şeyden daha vazgeçeceğim.

— Neden?

— Seninle evlenmekten.

NE YOLU?

Bir gazetenin baş sahifesinde kalın harflerle yazılmış bir yazı gördük.

Din yolu, umumi fazilet ve selâmet yoludur.

Biz, bu yolları az görüyoruz ve ilâve ediyoruz.

Din yolu öyle bir yoldur ki, orada particilik yer almıştır. Bu yol propaganda yoludur.. Bir mahallebici dükkânı! Açıp, çöp çatmanın yoludur. Suya süt katarak mahallebi yapmanın ve bu sudan mahallebilerle de para kazanmanın yoludur. Hele adamının eline düşerse sahifelerle traş etmenin bile yoludur.

Kısa haberler

* Hafta içinde askerlik müddetinin 15 er gün azaltılacağı, fakat bu kararın da bedel hakkındaki tebligatın akıbetine uğrıyarak, ertesi gün kaldırılacağı emin bir kaynaktan öğrenilmiştir.

* Şehir Meclisi azalarından müteşekkil bir komisyonun yaptığı incelemelerden anlaşıldığına göre: Anadoludan bol koyun geldiği, toptancılar oyun bozanlık etmediği, kasaplar da namuslu hareket ettikleri takdirde İstanbulun et sıkıntısı çekmesine imkân yoktur.

* Bu sene yazın vaktinden önce gelip uzun süreceğini haber alan Nurettin Artam, bütün memlekette vukuu muhtemel buz sıkıntısını önlemek için bu haftadan itibaren pazar geceleri Ankara radyosunda (Biraz da mizah) ismiyle daha sıcaklar gelmeden soğukluklara başlamıştır.

* Son günlerde bir seferini iki, üç tamirat geçirmeden tamamlayamayıp sokak ortasında kalan Belediye otobüslerini garaja götürebilmek için Avrupadan hususî cenaze otomobilleri getirtilecektir.

* Amerikadan satın alınan gemilerin bu sefer de mürettebatları çalınmış olduğundan gemilerin getirilmesi için lâzım olan mürettebatın temine başlanmıştır.

* Celâl Bayarın bindiği geminin gecikmesinde aksi istikamette seyreden bir balık akınının o bölgeden geçmesinin sebep olduğu öğrenilmiş olup, bu balıkları ürkütmemek için önüne gelen ilk iskeleye yan gelen gemi süvarisinin taltifine ve terfiine karar verilmiştir.

RÜZGÂR EKEN,

Kepazelikler

— II. —

Dertsiz insan olmazmış derler. Allah korusun, günlerden bir gün, vekâletlerin birinde bir işiniz olur. Aklınıza ilk gelen şey kanuna sarılıp derdinize çare... Ne münasebet efendim, ne münasebet! İsviçredemiyiz ki aklımıza ilk defa kanun gelsin. Geç yiğitim geç! Efem, burası Türkiye. Kanunlar cildli ve örümcekli rafta, kanunsuzluklar tatbikattadır.

Evet, aklımıza derhal bir dayı bulmak gelir. Her önümüze gelene, her merhaba dediğimize:

— Aman birader, falanca vekâlette bir işim var; tanıdığın var mı? diye sorarız. Nihayet dış kapının dış mandalı kabilinden bir ahbabın tavsiyesiyle falanca zatın karşısında arzı endam ederiz.

— Efendim, bendenizi Ahmet Bey gönderdi. Zatâlinizi biraz rahatsız edeceğim.

Ahmet Bey kim?

— Hani efendim, kaput bezi almak için dağıtılan fişlerle Yerli Malların önünde zatâliniz sıra beklerken, sizi sırasız içeri alıp sıralı cinsinden kaput bezi veren zata sizi takdim eden bey!

— Ha, anladım! Söyle bakalım ne istiyorsun?

Kurulmuş Odeon plâkları gibi derdinizi anlatırsınız. İşten bunalmış zat, başını kalemle bir karıştırır; yüzünü sıvazlar ve sonra size:

— Oğlum, bir dilekçe ver; ben senin işini takip ederim.

Hemen bir istida hazırlar ve evrak kalemine dalarsınız. Memur şöyle yan gözle bir bakar ve müdüre gitmenizi söyler. İşinizin olduğu vekâlet, Maliye Vekâleti gibi pınarın ağzında ve gözde bir vekâletse Evrak Umum Müdürüne görünmeniz lâzımdır. Umum müdür, muavinine; muavin müdüre; müdür şefe; şef, kalem âmirine; âmir, memurun en kıdemlisine; kıdemli, kıdemsize ve en nihayet eciş bücüş yazılı varide memurunun huzuruna dikilirsiniz. Sizde mecal, dilekçede parafriz boş yer kalmamıştır.

Memur, istidaya okuyormuş gibi şöyle bir atfı nazar eder. Ve sonra gözlüğünün üzerinden sizi süzerek sorar:

— Bu da ne ki?

Ya sabur, ya selâmet çeker ve istidanın mealini anlatırsınız. İstidanın arkası döner ve küt diye bir damga! Tarih ve bilmem kaç yüz binden başlamak üzere bir numara. Ve sonra deftere kayıt. İstidanızı memurun elinden kaparak alır ve soluğu dışarıda bulursunuz. İşinizin olduğu kısmın umum müdüründen aynı mıaval üzere memura kadar inersiniz. O kısmın varide memuru, kaydı yapıp damgayı bastıktan sonra karşısındaki memura havale eder. Bir kayıt ta orada. Efendim derken, o oda senin, bu memur benim, nihayet bir zatın önünde stop edersiniz. İşinize bakacak memuru bulabildiğinizden dolayı hamdü sena etmeniz lâzımdır. Sakın ha:

— Efendim, bu ne kepazelik, bu ne kırtasiyecilik? Bende mecal, dilekçemde parafsız ve damgasız yer kalmadı, diye feryat etmeyiniz. Hemen hakkınızda (vazifesi başında memura hakaret etti) diye bir zabıt tutarlar ve alimallah çektirirler.

Bu anlattığımız şeyler, her vatandaşımızın başından geçmiş veya geçecek olan bir hakikattir. Recep Peker, gelişi güzel memurları tasfiye edeceğine, evvelâ zihniyeti tasfiye etsin. Bu ne girdap, bu ne kırtasiyecilik, in çıkılaz kepazeliktir ahbar!

FIRTINA BİÇER

ÇOK BİLMİŞ

ADANADAN İLHAMİ CAV:

İstanbul - Ankara ekspresi müstesna, hiç bir posta veya ekspres adıyla kalkan trenlerin vaktinde yerine gittiğini görmedim. Acaba D. D. Y. da saat mefhumu yok mudur?

C — Şimendiferli saatler vardır amma, saatin ifade ettiği mânayı anlıyan yoktur.

ANKARADAN HAMDİ KESTELLİ:

İstanbuldan gelen eş-dosttan öğrendiğimize göre biz burada balığı İstanbula nazaran daha ucuz yiyoruz. Bu nasıl iş?

C — O balık başka balık....

ANKARADAN HİKMET EKEL:

Denizin suyu neden bitmez?

C — Aman, yeryüzünde yegâne bedava olan bu nesne için size bir şey mi malûm oldu?

ANKARADAN ŞÜKRÜ BIÇAKÇI:

Yeni kanunla ev sahibim beni evden çıkarmak istiyor. Ne yapayım?

C — Muhakemeyi uzatma, kabiliyeti olan bir avukat tutun.

İSTANBULDAN BAYAN NE DİME SARP:

İnanmak nedir?

C — Safdilliktir.

EĞİNLİ AHMET MAZLUM:

Genç yaşta kafamda saç kalmadı. Kızlar, kafama bakıp bakıp gülüyorlar. Ne yapayım?

C — Üzülmeyin, maden olan dağda ot bitmez.

KARŞIYAKADAN 1700 CÜ SOKAK T. EŞTÜRK:

İzmirdeki yakışıklı erkeklerin sayısını biliyor musunuz?.

C — Hepsi sizin gibiyse herhalde çok olmalı.

HADIMKÖYDEN OSMAN FİLİZER:

Amerikan mecmualarından karikatür kopya etsem basar mısınız?

C — Ayol ne duruyorsunuz. Karikatür mecmuasına gidin, sizi neşriyat müdürü yapsınlar.

ÜMİT YOK

— Haberin var mı, bizim doktor Mehmet hastalanmış.

— Yok canım, çok üzüldüm.. Şayet kendi kendini tedavi ederse ümit yok demektir.

KASAPLARDA EŞEK ETİ SATILIYOR —Gazeteler —

— Anladım yumurcak, anladım; muhakkak bugün anan sana et yedirdi!..

ALAYIN MİNİK LÜGATI

Serin : Ulusun fıkracısı
Sermaye : Kedi yükü
Sermuharrir : Olunca Ekrem Uşaklı gibi olur.
Seviye : Aşağılık, yukarılık farkı
Sevkiyat : Tayyareyle Ulus dağıtma
Sine : Herşeyi ona çektik
Sittin sene : 7 Eylûlden sonra
Söz birliği etmek : Hep bir ağıza tükürme
Sürekli : Alkış tâbiri
Sürünceme : Dörtler anlaşması
Süt : Meme usaresini havi şehir suyu
Süt ana : Terkos gölü.

— Ş —

Şair : Yeni tip mizahçı
Şakulî : Baltacıoğlu
Şal : İlâhi Nihat Erim
Şamata : Babıâli sohbetleri
Şans : Nadir Nadiyi yükselten
Şarapnel : Hikmet Bayur
Şecere : İplik pazarı
Şerbetli : Tenkide karşı C.H.P.
Şifre : Şair, tayyareci, artist Orhon Murat Arıburnu
Şiir : Kendi gitti adı kaldı yadigâr
Şükür : Ölmediğimize

Allo Allo
Burası ALAY Radyosu

Gelecekde bugün

Hazırlıyan: Haldun Hakkı HAS

«Gelecekte bugün, konuşmasının her hakkının mahfuz ve hazırlıyana ait olduğunu bildiririz:

SAYIN DİNLEYİCİLER:

5 SENE SONRA BUGÜN (3 NİSAN 1952)

İstanbul Üniversitesi Senatosu toplanarak sömestr meselesinin biran evvel hallini dileyen talebelerin isteğini hiddetle müzakere edecek. Senatonun kararlarında muhtar olduğunu ileri sürerek bu talebelerin haddini bildirmeğe oy birliği ile karar verecektir.

15 SENE SONRA BUGÜN (3 NİSAN 1962)

Defterdarlık, fütursuzca, kullanılmış bilet satan ve bu maksatla biletlerin üstüne koltuk numarası ve seansını yazmıyan cümle âlemin malûmu olan bazı sinemalar aleyhine vergi kaçakçılığı suçundan takibata girişmeyi nihayet akıl edebilecektir.

25 SENE SONRA BUGÜN (3 NİSAN 1972)

Meşhur Azız Nesinin eline, Akbaba mecmuasının 22 Haziran 1944 tarihli sayısından yapılmış bir kese kâğıdı geçecek. Markozade orada C.H.P. nin gözde yazarlarından Yusuf Ziyanın kendisi hakkında yazdığı şu daveti hayretle okuyacaktır:

«Kıymetli muharririnden hem adresini, hem de Akbaba için yardımlarını rica ederiz.

YAŞ

Oturduk, konuşuyorduk. Lâf, kadınların yaşlarına intikal edince:

— Bırakın Allah aşkına, Hiçbir kadın yaşını tam söylemez.

— Amma yaptın. Onu sormasını bilmeli. Ben sabık nişanlının yaşını çok kolay öğrendimdi..

— Nasıl?

— Çok basit. Bir gün dedim ki: ki: sana bir broş iğne yaptıracağım. Yaş gününde hediye edeceğim amma, yaşın kadar taş koydurmak istiyorum da..

— Sonra?

— Sonrası 23 yaşındayım diyen bizim nişanlı, hanımın yaşı 31 çıkmadı mı!...

AYAK YOLU

Beyazıttaki umumî helânın akşamları saat 7 de kapanması elzem olduğundan yeni yapılan parkın ve inşası biten konferans salonunun duvarları, civar sarhoşların tabiî ihtiyaçları emrine verilmiştir. Ayrıca «Eşeklere mahsus değildir» ibaresinin yazılması için gerekli tedbirler alınmıştır.

MEZBAHADA

Bugün Mezbahada büyük bir faaliyet göze çarpıyordu. Sabahın erken saatlerinden itibaren celepler İstanbulun altını üstüne getirmişlerse de dört ayaklı Eşek bulamadıklarından öğleden sonra koyun kesmeğe mecbur kalmışlardır. Bu yüzden İstanbul halkı narh üzerinden koyun etine nihayet kavuşabilmiş ve Sayın Kırdara dua etmişlerdir. Fakat bu durumdan doktorlar ve bilhassa mide ve işkembe üzerine ihtisasları olanlar pek memnun görünmemektedir.

MAYO İLE

Şehrimize gelen Kadınlar Birliği reisi ile yapılan konuşmalar neticesinde bütün dünya kadınları kumaş pahalılığına karşı bu yaz mayo ile dolaşmaya karar vermişlerdir.

Toprağı bol ola!.

Memleket İstibdadla İdare edildiği bir zamanda, elindeki ferman-ı-hümayuna güvenerek halkın derdlerini çalıp çırptıkdan sonra günün birinde vapurla, şimendiferle, uçakla, otomobille, arabayla hattâ fille, deveyle, atla hattânın hattâsı eşekle değil, dört kollu, bir gövdeli, başsız, bacaksız, ağızsız, kulaksız rengi solmaz, modası geçmez nadide bir taşıt aracı ile bir bakıma belirli, bir bakıma belirsiz fakat otsuz, ocaksız bir canibe tassız, taraksız kapağı atan Hazretsiz MARKO PAŞA, cansız devr-i Meşrutiyette sirkat maznunu olarak aranılıp bir türlü ele geçirilemeyince hakkında yapılan tahkikata müteallik bilcümle evrak ve vesaik, canlı Cumhuriyet devrine top, tüfek.. hazine, müze.. mülk, vakıf.. sandalya, koltuk.. Akla gelen, gelmiyen seyler gibi devir ve teslim olunmuştu.

Hiç ara vermeksizin bu evrak ve vesaik üzerinde inceleme yapan Cumhuriyet devri de, derd çalmayı kalb çalmakla bir tutarak Marko Paşa hakkında gıyaben ölüm cezası vermişti.

Hakkında verilen böyle gıyabi hükümden bihaber, iki gözümün hiç biri Marko Paşa, tekrar derdler çalmak üzere bundan az müddet evvel meydana çıka gelmesin mi!.. Hem de nasıl? Elini, kolunu sallaya sallaya... Dört cihetten biri olan Şarka avuç açа açа... Dört cihetten ikincisi olan Garbe temelli yüzünü ekşite ekşite... Az kere öne.. Çok kere sola.. Hiç kere de sağa selâm vere vere...

Kulağı kirişte, eli tetikte olan âhır zaman devri Cumhuriyet aleyhisselâm, bu gelişe hem memnun kalır, hem kalmaz. Kalır, vaktile verdiği ölüm cezasını yerine getirmek için. Kalmaz, ortalıkta bir demokrasidir dolaştığı için.

Mâmafih bir ara:

— Gel bakalım buraya Marko Paşa Hazretleri!

denerek yaka paça edilmiyor değil hani müşarünileyh... Fakat:

— Ben sizin bildiğiniz, tanıdığınız Marko Paşa değilim. O, sırmalı, apoletli, göğsü nişanlarla dolu Marko Paşaydı. Görüyorsunuz ki benim ne elbisem sırmalı, ne omuzlarım apoletli ve ne de göğsüm nişanlarla doludur. Ben kıymalı, peynirli böreğe de benzemem. Yalnız üzerine hafif bir toz şeker ekilip yenen sade börek gibiyimdir. Hem o Marko Paşanın bir eli daima kılıcının kabzasında bulunurdu. Benimki ise böyle hep kulağımın arkasında durur.

Demesi üzerine başı boş bırakılan bu Marko Paşayı üç hafta oluyor —eceli gelen köpek cami avlusuna siyer dedikleri gibi— güneşe kurşun sıktığı için ecel yakasına yapışarak palas pandıras öteki Marko Paşanın bulunduğu o belirli, belirsiz canibe, usul ve icabına göre de şu yolda:

«Kerihülmanzar Marko nam kefere-i-fecere bu kere bed endişe ile müterafik makam-ı nar illetine tutulmakla mürd ve helâk olduğundan nâş-ı mekruhesinin bitteaffün havaya sirayet etmemesi için on kulaç ka'rında bir çukura atılmasına ruhsat verilmiştir.»

24/Mart/947
Pazartesi
Mühür ve imza

«Ve yekulülkâfiru Ya leyteni Küntü turâbâ»

Belediye hekimliğinden aldığı ruhsatla götürüp atıvermiştir.

Allah taksiratını affeylesin, âmin! **LAMLI DALLI BAŞ KAİM ZAVİYE**

İstasyonda karşılayıcıların ellerini sıkan bir «ricali devlet» karşıda bir adamın iki büklüm olmuş durduğunu görünce sorar:

— Kim bu adam?

— Stajyer memurlarımızdan efendim, zekâdan mahrum ve ehliyetsiz olduğu için hep böyle kaim zaviye deveran yapar, bir parçacık belini düzeltebilirseniz.

— Hımmm. Kimin oğludur?

— Kardeşimin.

İYİ USTA

Edirnekapı tramvayında gide gele artık ahbap olmuşlardı. Gene bir akşam evlerine dönerlerken konuşmaya başladılar:

— Nasıl işler iyi mi?

— Evet! Fakat bugün canım sıkıldı. Dört müşterim, yaptığım ayakkabıları sıkıyor diye beğenmediler, şikâyet ettiler.

— Benim yaptığım işten hiçbir müşterim şikâyetçi olmadı.

— Ne iş yapıyorsun?

— Tabut!

ÖÇ

Toprak Ofise gene memur alınıyordu. Zaten bu Ofisler de olmasa memuriyet nerede? Kontrolluk için dilekçe veren gence müdür dikkatli dikkatli baktı:

— Ben sizi evvelce görmüşüm amma nereden? Simanız hiç yabancı gelmiyor.

— Evet efendim. Bitişiğimizdeki apartıman dairesindeki komşunuzun kızına piyano dersi verirdim.

— Yaaa!.. Bizde münhal memuriyet yok...

Devlet tahvillerinizi

YAPI

ve

KREDİ

BANKASI'na

vâdeli olarak yatırırsanız
tahvilin faizinden başka
Senede % 1 faiz
daha alırsınız.

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Sümerbank Türkiye Emlâk Kredi Bankasının bütün tüccar endüstri ve iş adamlarının sigortası olan

GÜVEN SİGORTA

Ayni Zamanda Aile Sigortasıdır.

ÂLEM YİNE OL ÂLEM

Bir ahlâk dersi!.. (Amcabey 1943)

BİRA
Serinletir
TEKEL

ALAY
Haftalık Siyasi Mizah Gazetesi
Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
A. ÖREN
İdarehane: Cağaloğlu Nuruosmaniye cad. No. 50
Adres: Posta K. 488 İst.
ABONESİ:
Senelik 400 Kr. - Altı aylık 200 Kr. - Üç aylık 100 Kr.
Hariç için 1000 Kr.
DİKKAT: Gönderilen yazı ve resimler neşredilsin veya neşredilmesin iade edilmez.
Dizildiği ve basıldığı yer: Kardeşler Basımevi — İst.

Model — Aman orama dokunmayın, gıdıklanıyorum.

Mahalle Dedikodusu

(Birinci sayfadan devam)

— O halde yalandır, vermezler.

— Nasıl vermezler ayol, bal gibi veriyorlar.

— Ayol, sahi mi dersin. Eğer sahi ise millete epeyce lâf konusu çıktı demektir. Kimbilir Bakanlıklarda ne etüdler yapılır.

— O etüd de nedir? Bana şunun türkçesini söylesene.

— A, ayol! Sen de sahiden bilmiyormuş gibi söylüyorsun. Bu paraların nasıl haklanacağını Amerikalıları bile şaşırtacak şekilde plânlamak lâzım gelmez mi? İşte o.

— Doğru söylüyorsun, doğru. Aman ne yaparlar acaba dersin? Paralar deve olur mu?

— İlâhi kardeş. Düşündüğün şeye bak. Hele bir kere Amerikalılar teslim edegörsünler, ondan sonrası evvel Allah kolay. Biz onu daha gözünü kapayıncıya kadar haklarız.

— Zannetmem, bu kadar da kolay değildir herhalde.

— Neden kolay olmasın? Kim bunun hesabını soracak? Kim ince eleyip sık dokuyacak? Şimdiye kadar neyi sordular ki bunu sorsunlar. Oğlan yedi oyuna gitti, çoban yedi koyuna gitti deriz. Daha zorlarlarsa, ne soruyorsunuz ayol, siz mi verdiniz, haydan geldi huya gitti vesselâm!

— Yo, o kadar da değil. Şimdi Parti iki. Bu sefer Demokratlar alimallah fırsat budur diye ipi pazara çıkarır, memleket memleket demeç verirler. Bunu esaslı bir şekilde programlamalı.

— Peki amma kardeş, meselâ sorarım: Sen ne düşünürsün? Sana bu para ile ne yaparsın deseler, ne cevap verirsin?

— A, a! Büyük sözüme tövbe. Ayol şaşırdın mı? Ben Maliye Bakanı mıyım? Bunlara benim nereden aklım ersin?

— Hmm... Aklına turp sıkayım da şalgam çıksın. Aptal mısın kardeş, neden aklın ermiyecekmiş. Benim bal gibi erer.

— Aman uydurma Hürmüz. Daha birkaç gün evvel, 7 Eylûl kararlarına sen de dahil, Bohçacının Fatma hanımlarda hep beraber itiraz etmiyor muyduk? Biz ne, döviz ne, bilmediğimiz işlere neden burnumuzu sokup da elimizdeki çil çil altınları kâğıt yapıyorlar diye arşın arşın bacak gibi lâflar atan biz değil miydik? Doğrusu çok çabuk dönüyorsun kardeş.

— Hiç de öyle değil.

— Nasıl değil canım? Biz mi sade biz değil, kararı verenler bile geçen gün ne yapmışlar biliyor musun?

— Yooo, hepsini senden işitiyorum.

— Ayol, onu anlatayım da dinle, pek tuhaf olmuş. İktısatçı Tahsin var ya?

— Eee var, ne yapmış?

— Ne yapacak kardeş! Kesmir'in şalına Balta'yı asmasın mı? Ortalık allak bullak olmuş. Fakat bravo bizim aslana, zaten Receb'im Pek Er'dir. Öyle kuru gürültüye pabuç bırakır mı? Atıf da İnan'mamış! İnanmamış amma gelgelelim orada Mişon'la Mordahay varmış; kararlar bozulsun mu, sürsün mü denirken mideleri bulanmış. Bir de bu olunca küt diye ikisi birden bayılmasınlar mı? Allahtan olacak orada imiş de, Saka getirmiş, Sökmen de Su vermiş. Baygınlar ayılmış, nasıl beğendin mi?

— Tu, Allah müstahakını versin ayol; onların toplantılarının da bizimkinden ne farkı kaldı? Olur şey değil.

— Şimdi her ne ise, Amerikalılar faka bastı, paraları veriyorlar, sen ona bak. Demek oluyor ki işler bizim düşündüğümüz gibi değil. Aklımız başımızdakiler kadar ermiyor demektir. Bunu teslim etmeli.

— Şu halde yâni demek istiyorsun ki, bunun nasıl sarfedileceğini de onlara bırakalım, öyle mi?

— Tabii, öyle olması gerekmez mi?

— Hayır, hiç de öyle değil ve gerekmez.

— Neden?

— Doğrusunu istersen, kırk kişinin aklını birbirine karıştırıp ortaya koymuşlar da herkes beğendiğini alsın demişler, yine herkes kendi aklını beğenmiş. Bana da sorsalar ben şöyle olsun derim.

— Aman merak ettim çabuk söyle. Farzet ki sordular, ne dersin? Ne yaparsın?

— A, ne yapacağım? Evvelâ İstanbulda beş bin, Ankarada da beş bin, tamam on bin tane beşer odalı, bahçeli evler yaptırırım.

— A, aa!.. Doğrusu sen aklını galiba peynir ekmekle yemişsin. Amerikalılar adama ev yap diye para verirler mi?

— Onlar para verirler, ne yapacağımıza ne karışırlar. Deve yapsak sanki daha mı iyi olur? Ben hiç değilse ev yapıyorum.

— E eee, peki bu evler ne olacak?

— Ne olacak, bırak da anlatayım. Sözümü kesip araya girme. Efendicezime söyliyeyim, bu evleri yirmi senede parasını ödemek üzere borçlandırarak küçük memurlara veririm.

— Aman şaştım bu işe, doğrusu ben bunda hiçbir mâna bulamadım.

— Acelen ne kardeş, dur da sözümü bitireyim. Sen her ağzını açtıkça fırın kapağı gibi kapak olma.

— Peki hadi söyle bakalım, ne olacakmış?

— İşte dediğim gibi, bu evleri ufak memurlara veririm. Veririm amma bir şartla.

— Aman şartı da mı var? O şart ne?

— Çok basit, ev almak istiyen memurlar mutlaka yeni evlenecek memurlardan olacak, alacağı bayan da memur bayanlardan olması şart. Evlendiler mi, memur bayan eve dönecek, yerine de bir daha bayan memur alınmıyacak.

— Aman ne parlak fikir kardeş. Doğrusu hakikaten beğendim.

— Dur patlama ayol, hepsi bu kadar değil, daha şartlarım bitmedi. Bu çiftlerin evlendiğinden itibaren beş sene içinde bir birlerinden ayrılmamaları da şart. Ayrılırlarsa evi hükûmet geri almak hakkına sahip olacak.

— Peki, ayrılmazlar da, ya biri ölürse?

— O zaman sağ kalan yine bir bekâr memurla evlenmek şartile hakkını muhafaza edecek. Yoksa oturdukları kadarı kâr, ev ayni şartlarla yeni bir çifte verilecek.

— Aman bayıldım a dostlar, fevkalâde parlak. Kardeş, sen bu seçimde adaylığını koysana, senden iyi milletvekili mi olurmuş?.

— Neme lâzım milletvekilliği ayol, ben şimdilik çene vekiliyim. Ha.. dur, daha düşündüklerim bitmedi ki, bırak da tamamlıyayım. Daha güzeli bu evler yapılınca ev buhranı azalacak, ev sahiplerinin aç gözleri de faltaşı gibi açık kalacak. Kiralar tabii pat diye birden yarıya düşecek. Düşecek amma.. bunu Mecliste kabul ederler mi dersin?

— A, doğrusu kabul etmiyenin aklı yok derim.

— Öyle değil ayol, bilâkis aklı var da etmez.

— Neden?

— Neden olacak, hanların apartımanların çoğu onların da ondan.

— Hay doğru ise kârlarına kesat kardeş.

— Doğru olmaz olur mu? Milleti mal beyanına davet etseler de, herkesin servetinin aslını sorsalar, kimbilir kimlerin cemaziyülevveli nerelerinden çıkar.

— Hay aklınla bin yaşa emi, billâhi sendeki akıl Cinevizlilerde bile yoktur. Bunu nereden düşündün ayol. Tuh, tuh! Kırk bir buçuk kere maşallah! Hay şeytan, ağzından alsın da Recebimin göynüne versin emi?

Hep birden:

Recebim, paraları nedelim?

Şarkısını söylerler.

— Çene Vekili —

MANZUM HİKAYE

Memurelerimiz !...

— Hiş, hiç, baksana bir parça bayan
Gel şöyle biraz, bul da zaman
Bir lâhza konuş, anlat ayol
Dinlen, ara ver, saçma sapan
Dünya işi bitmez ya heman
İnsan sana baktıkça sanır
Kürt atlısı ardında koşan
— Semra, ne soğuk şey, sorutan
Şef sapsarı, nemrut, ne adam
Hiç gülmüyor asla yüzü tam
Süt dökmüşe benzer şu Doğan
Hem pek te sevimsiz a babam
Pis, sanki soğuk, Kobra, yılan
— Kokmuş bir acip tuzlu salam
Bak hiç tadı yok sanki saman
— Aldırma canım, boş ver aman
— İş yok, bu muhakkak ah anam
Bir pundunu bulsam ya tamam
Lâkin ne bilir anlamadan
Dünyaya eşek gelmiş adam
— Hiç üzme canını kendini sen
Servis değiştirirsin gidiver
Malûm ya Müdür... Göz ediver
İşten az çakar yanıltıver
Gör bak şefi sen bir o zaman
Müşkül, zor düştünse dayan
Aldırma sakın çık odadan
— Hiç öyle değil, ben ona hep
Öğretmeyi ister dururum
Birden ne imiş hanyayı falan
Bir an daha bir kızsa kafam
Bir çareyi bulsam, o ne ham
Ahlat gibi billahi tamam
Dimdik duruyor sanki çoban
— Bak oklava yutmuş gibi tam
Sağ, solla konuşmaz, yapamam
Kardeş size gelsem ne zaman
Korkar ve derim ay bu da kim?
Hortlak gibi karşımda heman
— Of, pek te sıkıldım; ay, aman
Çık saati zil çalsa aman
Çıksam şu kafam sanki kazan
Bir an bile artık duramam
— Dur aklıma geç geldi aman
Hiç yok mu acep bir boyanan
Geç kalmıyayım derken inan
Birden çıkıverdim kapıdan inan
Kalmış masa üstünde boyam
Çantamda da yok rujum falan
— Oh, çaldı saat oldu tamam
Yevmiye doğruldu bayan
Kalk, haydi çıkıp biz buradan
Dosdoğru tünelden, aradan
Fırlar geçeriz biz oradan
Bulduksa ne âlâ dekadan
Monden biri olsun, şakadan
Yoklar bakarız... Var mı paran?
Ay, ay, üç beşi bulduysa paşam
Malûm ya hiç fiş taşımam
— Vallahi sabah sordu anam
— Kız kaç paran var çantana bak
Poplin veriyorlar alalım
Yaz geldi giyer, bir çıkarım
Üst baş... Halayık oldu adım
— A, anne. Nasıl söz, yapalım
Der, çanta açarsın, o ne a
Bir madeni beşlik, biri on,
Üç beş te kuruş; tek te liram
Kalmış, bu ne hal dur bakayım
Aylıkta ne aldım idi ben
Altmış yedi kırk beş, buna pul
Kesmişti muhasip o zaman
Bundan daha on beş kapıdan
Daha ilk hatveyi attımdı heman
Taksit diye gelmişti Vaham
Aldık ne yaparsın elegan
Bir pardesü, şapka âlâ falan
Borç, vermeli, mecbursun anam
On-dörtte pabuç taksiti ver
Ev sahibi üç ay oluyor
Ensemde o billahi soluyor
Bir parça sırıttım, uyuyor,
Ondan o kadar yok da zarar
Lâkin hani bakkalla kasap
Lâzım verelim on, oda on
Bir başka belâ var, şu halam
Kız Lamia, ver nerde param
Aldımdı ya, Naylon çorabı
Ondan ona almıştım anam
İster durur hergün parayı
Gördün mü param, oldu tamam
Ev bark diye hiç yok yanaşan
Annem se, somurtmuş bakıyor
Sert sert, demiyor var mı paran?
Dert çok ve param yok, yürürüz
Kim anlıyacak hem görürüz
Dükkânları, vitrinleri biz
Olmaz mı, nonoş kalk çıkalım
Taksimde çıkar eğleniriz.

FEZAL